

[Formanden.]

sentanter, udtaler Tinget, at enhver Henvendelse til Rigsdagen maa ske under de Former, som Landets lovlige Myndigheder under Ansvar over for Grundloven og Landets Love angiver, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar nu i Forhandlingen.

Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det genoptages i Dag Kl. 17³⁰.

Mødet udsat Kl. 16⁵⁵.

Mødet genoptaget Kl. 17³⁰.

Hartvig Frisch: Den Forhandling, der har været ført i denne Sag, har haft den Mangel, at den Mand, der i denne Sag optraadte som Repræsentanten for de arbejdsløse, og som udtalte sig paa en saadan Maade, at det skulde lade, som om der her kom den eneste virkelige Repræsentant for Danmarks arbejdsløse, at denne Mand, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, intet som helst Mandat har til at tale paa de danske arbejdsløses Vegne, intet som helst Mandat har til over for dette Ting at tale paa en saadan Maade, som om det var ham og ham alene, der skulde gøre Synspunkter vedrørende de arbejdsløse gældende.

Fra Regeringens og fra Regeringspartierne Side havde det været ventet, at denne Debat ligesom talrige andre Forespørgselsdebatter fra kommunistisk Side vilde munde ud i det sædvanlige, at Det kommunistiske Parti fik den sædvanlige Lejlighed til at drive sin Agitation og til at gøre Reklame for Partiet selv, men at der i øvrigt fra Tingets Side vilde være vist over for disse Forsøg fra kommunistisk Side den sædvanlige Holdning, der ellers har været vist. Men der skete ved denne Lejlighed det, at Formanden for et af de andre Partier her i Salen fandt sig for-

anlediget til at springe her op paa Talerstolen og fremsætte sine Meninger i en Dagsorden.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ikke blot i de senere Dage, men ogsaa i Dag haft Lejlighed til paa ansvarlig Maade at udtale sig om sin Sympati over for de arbejdsløse. Baade ved de tidligere Lejligheder og ved denne Lejlighed var det ærede Medlems Sympati desværre af en saadan Art, at det ikke kom til at gavne de arbejdsløse, tværtimod. De Ord, der lød fra det ærede Medlems Mund ved disse afgørende Lejligheder, var saadanne, at det betød, at der fortsat maatte være Sult i de mange Hjem, som er ramt paa denne særlige Maade af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Ikke desto mindre fandt det ærede Medlem, at Lejligheden nu var passende til som en Ridder at træde op for de arbejdsløses Rettigheder og stille en i alle Henseender upaaklagelig Dagsorden, udtalende Sympati for dette Lands grundlovmæssige Rettigheder og Sympati for den Lov og Orden, som alle vi, der staar paa dette Lands Grundlovs Grund, ønsker; men det siger sig selv, at det ærede Medlem herved bringer sig i den noget skæve Rolle, at dengang det gjaldt, og hvor det kunde koste noget, hvor der skulde betales til at hjælpe de arbejdsløse, da var det ærede Medlems Stemme ikke at høre blandt deres, der vilde vise Sympatien, men her, hvor det er en tom Gestus, er det ærede Medlem parat til at træde ind paa Scenen med denne Dagsorden.

Vi inden for Regeringspartierne vilde finde det urigtigt, om dette Ting udtaler sig om Spørgsmaal vedrørende de arbejdsløse, uden at det samtidig med Skarphed udtaler sin absolute Vilje til, at de Foranstaltninger til de arbejdsløse, som af Regeringen er foreslaaet, skal gennemføres. Jeg tillader mig derfor paa egne Vegne og paa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Vegne at stille følgende Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget godkender Justitsministerens Udtalelser og beklager, at det paa Grund af Oppositionens Holdning ikke hidtil har været muligt at gennemføre de af Regeringen foreslaaede Hjælpeforanstaltninger til Gavn for de arbejdsløse, udtaler Tinget, at det stadig vil være